

[Ove Hansen.]

1961 fordele med halvdelen på de i en amtskommune værende ejendomme og den resterende halvdel på de sognekommuner, der findes inden for amtsråds kredsen. Der er, som den højtærede indenrigsminister nævnte, en bestemmelse om, at grundskyldpromillen ikke kan overstige 14, og vi har fået oplyst, at $\frac{2}{3}$ af landets amtskommuner i dag har nået tallet 14. Formentlig vil ved det nye regnskabsårs begyndelse mange endnu komme op på de 14. Der var måske derfor grund til at se på, om ikke denne promise burde hæves. Det er jo egentlig lidt urimeligt, at en amtskommune faktisk i dag kan udskrive, hvad den ønsker, men når den når de 14 promise, ja, så må den bede sognekommunerne om at bære ekstrabyrden, og det kan ofte være både 60 og 65 pct. Jeg tror, at vi, når vi nu formentlig får lejlighed til i udvalget nærmere at drøfte dette lovforslag, så også må tage det med i betragtning. Når man skal finde en kommunes bæreevne, er det vel naturligt at se på, hvad den samlede grundværdi i kommunerne udgør, og hvad den samlede skattepligtige indtægt i kommunerne udgør. Her går man imidlertid ud fra, at man kun vil lægge indtægten til grund. Her bryder vi altså med noget af det, der hidtil har været afgørende for en kommunes bæreevne.

Hvad angår en hovedstadsordning, vil man fordele det med $\frac{1}{3}$ på kommunens grundværdi, $\frac{1}{3}$ på indkomsten og $\frac{1}{3}$ på befolkningstal. Vi har noget tilsvarende ved den mellemkommunale refusion. Jeg tror, som også det ærede medlem hr. Alfred Bøgh var inde på, at dette muligvis vil bevirke, at navnlig de rene landkommuner får en lidt gunstigere stilling. Jeg har prøvet at lave en lille oversigt eller beregning vedrørende Københavns amt over, hvorledes gennemførelsen af dette lovforslag vil virke for de kommuner, der findes inden for amtsråds kredsen i Københavns amt. Jeg vil gerne tilføje, at det er én, jeg har udarbejdet, så holdbarheden tør jeg ikke helt garantere for. Jeg håber, den er rigtig, men det er altså ikke officielle tal.

Det lovforslag, som nu er fremsat af det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, vil f. eks. bevirke, at Gentofte kommune i det kommende år skulle svare 258.000 kr. mindre

til amtskommunen. Tilsvaret fra Gentofte kommune til amtskommunen vil altså blive 258.000 kr. mindre. Ser vi på Gladsaxe kommune, så skal den yde et tilsvarende til amtskommunen, der er større, nemlig 312.000 kr. mere end efter de nugældende regler. Må jeg endelig nævne Tårnby kommune. Den skal, hvis dette lovforslag går igennem, betale yderligere 338.000 kr. til amtskommunen. Jeg tror, det bliver nødvendigt i udvalget at se lidt nærmere på lovforslagets virkninger, men vil dog tilføje, at vi fra mit partis side er villige til en udvalgsbehandling og villige til at se nærmere på lovforslaget i det hele taget.

H. C. Toft: Gennem mange år har det konservative folkeparti virket her i folketinget for en omlægning af den amtskommunale beskatning, således at man udviklede beskatningen til amterne på grundværdierne og i stedet for denne beskatning i højere grad lagde vægten på en indkomstbeskatning til amtet. I flere folketingssamlinger, bl. a. i 1960 og i 1961, fremsatte vi sammen med venstre forslag til folketingsbeslutning med dette sigte. Regeringspartierne ville ikke dengang følge vort forslag, men fremsatte selv forslag om ændringer i lovgivningen vedrørende de sognekommunale grundskatter. Den lovgivning, som da gennemførtes, ændrede den bestående lovgivning, således at amterne højst måtte udskrive 14 promise på grundværdierne. Det behov, som amterne havde derudover, skulle fuldt ud udskrives på kommunerne med halvdelen i forhold til grundværdierne i amternes kommuner og halvdelen i forhold til indkomstmassen. Vi ønskede dengang grundskatterne til amterne afviklet over et åremål og i stedet for lade udskrivningen til amtskommunerne hvile på kommunerne i forhold til indkomsterne, og at udskrivningen i kommunerne skulle foregå som en almindelig kommunal indkomstbeskatning. Regeringen regnede ikke dengang med, at der ville blive så store udgifter i amterne, at der skulle blive brug for indtægter til amterne ud over de 14 promise, der var sat som øverste grænse for, hvad amterne måtte udskrive i grundskatter. En lang række amter var i sidste regnskabsår oppe på 14 promise, og der vil ikke være mange amter, som fra næste finansår kan nøjes